

(kb. 21%-át) már sűrű vetés borította, nagyjából hasonló arányban (kb. 19%) fordult elő erdő, rét, legelő, ill. gazzal fedett terület, melyeken szintén nem lehetett terepi kutatást végezni. Összességében a külterületi szakasznak mindössze 60%-a bizonyult terepbejárásra alkalmasnak.

A Makó külterületén végzett munkánk során 24, korábbról már ismert lelőhely területét érintettük. Több esetben tapasztaltuk a korábban külön kezelt lelőhelyek összefüggését, javasoltuk a nyilvántartásban történő összevonásukat. Területükön bronzkori, szarmata, Árpád-kori, középkori(?), ill. kora újkori leletanyagot gyűjtöttünk.

További 4 új lelőhelyet is azonosítottunk: *Pap A-tanya I. és II. (74411, 74413)*; *Dáli-ugar IX. (74415)*; *Dudás-tanya (74417)*. Területükön szarmata, Árpád-kori és újkori leletanyag került elő.

Munkatársak: Sóskuti Kornél régész; Weisz Attila geodéta; Molnár Zsolt, Császi Dávid geodéziai asszisztensek; Alács Attila, Kulcsár Kornél, Bognár Margit, Rózsa Gábor, Kovács Sándor, Kulcsár Zoltán, Kulcsár Zoltánné technikusok; Kovács Zsófia archeozoológus.

PARDITKA GYÖRGYI

303. Maráza határa

(Baranya megye) U, A, Á

2010 nyarán elvégeztük a Horvát Tranzit gázvezeték-építés által érintett lelőhelyeken a földmunkák régészeti megfigyelését.

Alsó-földek (HT-148 lh., KÖH 74653): Május 11. és június 2. között dolgoztunk a lelőhelyen, a nyomvonal 151+589 és 151+821 km-szelvényei között. A lelőhely Maráza falu közelében, a Himesháza–Pécsvárad útról nyíló, Maráza irányába futó bekötőút K-i oldalán, az úttól 50–200 m-re található. A gázvezeték nyomvonalában 1834 m²-nyi nyesett területből 688 m² volt régészetileg érintett. Az objektumok elszórtan jelentkeztek, szóródásuk alapján a település központja inkább a fáklyavezeték nyomvonala irányában valószínűsíthető.

A feltárás során 21 régészeti objektum került elő. Közülük figyelemre méltó lehet egy épület, melyen belül 2 kemencét is megfigyeltünk, a kisebbiket meglehetősen rossz állapotban, a nagyobbikat azonban megújított sütőfelülettel, viszonylagos épségben tártuk fel. A fáklyavezeték nyomvonalának É-i felében több karólyukat találtunk, melyek rendszert ugyan nem alkottak, de valószínűleg valamilyen elkerített részt jelöltek, talán éppen a már említett ház körül. A feltárt objektumok nagy része régészeti leletanyagban meglehetősen szegény volt, ezek alapján a lelőhelyen a neolitikus dunántúli vonaldíszes kerámia kultúrájának településrészele azonosítható. Az egyik kisebb gödör leletanyaga (szürke korongolt kerámiatöredék) alapján valószínű, hogy a területen Árpád-kori lelőhely is található.

Egyesült Dózsa Tsz. (HT-151 lh., KÖH 74659): Augusztus 2–7. között a nyomvonal 150+970 és 151+215 km-szelvényei között dolgoztunk. A gázvezeték nyom-

vonalaiban 819 m²-nyi nyesett területből régészetileg pozitív 626 m² volt. A lelőhely a Geresdlak–Himesháza útszakaszt a Marázával összekötő gázvezeték-szakaszon fekszik, a marázai gázfogadó állomástól K-re. A lelőhelyet 3 kisebb szakaszban tártuk fel, és összesen 28 régészeti jelenséget azonosítottunk. A település objektumainak leletanyaga szegényes, előfordult benne avar kori és őskori kerámia is, de számos objektum volt leletanyag nélküli.

Munkatársak: Orbán Gábor, Bósz Attila, Simó Attila, Birkás Péter, Vadas Livia Zsubori István

LIGNER JÁCINT

304. Marcali határa

(Somogy megye) U, R, B, A, Á, Kö

A régészeti feltárásokat a 68. sz. főút Marcalit elkerülő szakaszának megépítése tette szükségessé, melyet a Magyar Nemzeti Múzeum – Nemzeti Örökségvédelmi Központ a tervezett nyomvonalon belül 2010. április 26. és december 15. között végzett. A kutatott terület Belső-Somogyban, a Marcali-háton helyezkedik el, melynek dombvonulata Balatonberény és Balatonkeresztúr között emelkedik ki a síkságból, a K-i és Ny-i oldalát kísérő lápos környezetből. Felszínét hordalékkúpok, völgyek tagolják, K-en és Ny-on egy rossz lefolyású ártér található.

A régészeti feltárásokat megnehezítette, hogy a Berjeg és a Középső-dűlő lelőhelyek a II. világháborús Margit-frontvonalba estek. A Hadtörténeti Intézet és Múzeum hadirégész, hadszíntérkutató és hagyományörző osztály vezetőjével, Négyesi Lajos alezredessel, és a Somogyi Temetkezési Szolgáltató Kft. igazgatójával, Puszkás Béla hadtörténésszel együttműködve, a Honvédség Tűzszerészetének jelenlétében a II. világháborús jelenségeket régészeti módszerekkel dokumentáltuk. Ezek a jelenségek (lövészárók, lövészgödrök, 1 katonai sír) azt mutatják, hogy a területen a frontvonal mozgásban volt, hol előrébb, hol hátrább tolódott, de nem itt folytak a nagyobb harcok.

Berjeg (KÖH 66880) lelőhelyen a megelőző feltárással kutatott 4526 m²-en 72 régészeti, 14 II. világháborús objektumot; *Középső-dűlőn (KÖH 66878)* 4596 m²-en 79 régészeti, 3 II. világháborús objektumot tártunk fel. A régészeti objektumok Berjegen őskori, badeni, bronzkori, késő avar?, Árpád-kori, középkori; a Középső-dűlőn őskori, DVK, lengyeli, bronzkori, Somogyvár-Vinkovci, halomsíros és urnamezős, népvándorlás kori, Árpád-kori, leletgyűtteseket tartalmaztak. A feltárt objektumok típusai: hulladékgyödrök, agyagkitermelő gödrök, felszíni épülethez tartozó cölöplyukak, kemencék, nyújtott és zsugorított csontvázas sírok, urnasírok, gödörkomplexumok.

Bodva-dűlőn (KÖH 69037) a próbafeltárással kutatott 97 m²-en nem figyeltünk meg régészeti jelenségeket. A *Boronkai út (KÖH 66876)* lelőhelyen próbafeltárással 3318 m²-en 55; a *Berek mellett (KÖH 66894)* lelőhelyen